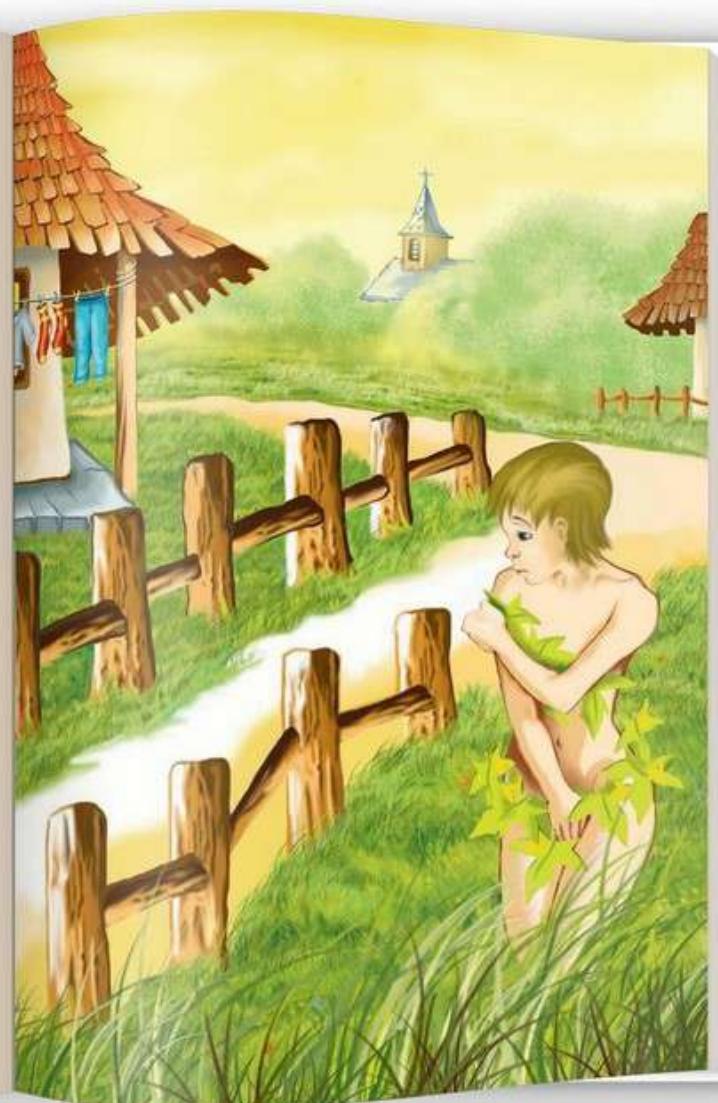

Ce-i de făcut? Auzisem eu din oameni că, dacă vrei să nu te muște cânii și să te lese în pace, cum îi vezi că sar la tine, să te tupilezi jos la pământ și să-i lași să te latre cât le place, fără să te urnești din loc; căci ei bat cât bat și, de la o vreme, te părăsesc și se duc. Și adevarat este, căci aşa am scăpat și eu de cânii lui Trăsnea, atunci când am dat peste păcat cu ei și ei cu mine. Noroc din ceriu până-n pământ că nu m-a prins melianul¹ și haramninul² de Trăsnea, care avea mare ciudă pe mine, de când mă zăpsise³ în grădina lui la furat mere domnești și pere săntiliești, căci m-ar fi snopit în bătaie. Ș-apoi numai asta mi-ar mai fi trebuit acum, cât eram de pricopsit! În sfârșit, după ce

¹ melian = om înalt și voinic

² haramnin = om rău, fără milă

³ a zăpsi = a prinde pe cineva asupra faptului

Povestea cântecului:

*Fă-mă, Doamne, val de tei
Si m-aruncă-ntr'e femei!*

Și scurtă vorbă, unde erau trei, eu eram
al patrulea.

Dar când auzeam de legănat copilul, nu
știau cum îmi venea; căci tocmai pe mine
căzuse păcatul să fiu mai mare între frați.
Însă ce era să faci când te roagă mama? Dar
în ziua aceea, în care mă rugase ea, era un
senin pe ceriu și aşa de frumos și de cald
afară, că-ți venea să te scalzi pe uscat, ca
găinile. Văzând eu o vreme ca asta, am
șparlit-o¹ la baltă, cu gând rău asupra mamei,
cât îmi era de mamă și de necăjită. Adevar
spun, căci Dumnezeu e deasupra! De la o
vreme, mama, crezând că-s prin livadă

¹ a o șparli = a pleca pe neobservate, a o șterge
2

apa cu piciorușele cele mândre ale unor fete
ce ghileau¹ pânza din susul meu. Mai frumos
lucru nici că se mai poate, cred!

Toate acestea le privea biata mamă,
uitată cu mânilor subsuoară, cum e omul
necăjit, de după un dâmb din prund², aproape
de mine. Dar eu n-o vedeam pe dânsa, căci
eram în treabă. În totului tot, a fi trecut la
mijloc vro jumătate de ceas, cât a zăbovit
mama acolo, mai vro trei-patru de când
fugisem de-acasă, să ar fi trebuit să înceapă a
mi se pune soarele drept inimă, după cum
se zice, căci era trecut de amiază. Însă eu, în
starea în care mă aflam, fiind cuprins de
fericire, uitasem că mai trăiesc pe lume! În
sfârșit, mama, cât era ea de tare de cap, de

¹ a ghili = a înălbi pânza prin înmuieri repetitive în apă și uscări la soare
² prund = mal acoperit cu piatră

